

Кодекс журналіста

Марина Соколян

З Граалю просто п'єш ти пиво,
В молитвах вивертаєш зміст,
Сімеєшся гучно й хворобливо
Над тим, що правило за диво,
Ти знаєш все, ти реаліст.
Ти страх і совість мастиш брудом,
Плюєш чеснотам у лице,
Приносиш жертви баракудам
І тиснеш руку всім паскудам,
Які платитимуть за це.
Ти цинік. Ти — дитина часу,
Улюблений епохи син,
Ти — архетип, затерта фраза.
Ти втратив все, ти рупор маси...
А втім, я теж. Ти не один.